

2 'arin

Nr. 20 - 31. JANUAR 1998

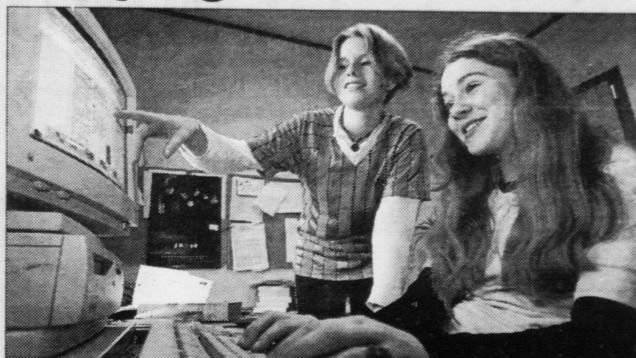
Í starvsvenjing á Sosialinum

Seinastu tvær vikurnar hava Sissal M. M. Egholm og Elisabeth G. Magnussen verið í starvsvenjing á Sosialinum.

Tær hava roynt seg í blaðmannayrkirinum, og í dag prenta vit eina reportasju um stuldur í Havn, sum tær hava skrivað.

Tær báðar siga, at tær valdu evnið um stuldur, tí tær vita, at hetta er ein strórur trupulleiki hjá handlunum í Havn

Sissal og Elisabeth
framan telduskiggan
á Sosialinum

Stuldur í Havn

Ymsar meiningar eru um, hví fólk stjala. Nøkur eru kleptomanar. Hetta er fólk, ið eru fongd við einum slag av sjúku, sum ber í sær, at tey bara mugu stjala. Onnur hava ikki pengar til tað, tey vilja hava, ella verða útsett fyri bólkatrýsti. Summi halda tað vera spennandi, vilja vita hvar markið er, og vilja hava onnur at geva sær gætur

SKRIVAR SISSAL M. M. EGHOLM OG ELISABETH G. MAGNUSSEN
MYND: ELISABETH G. MAGNUSSEN

Í Havn er sera nógvur stuldur. Handlar bæði í miðbýnum og SMS hava stórar trupulleikar av stuldrinum. Tjóvarnir sleppa fyri tað mesta undan at fáa lög-regluna á nakkan, tí handilsfólkini skulu vera heilt vís í, at tann ella tann hevur stolið, áðrenn tey kunnu handtakast fyri stuldur.

Hóast flestu handlarnir í høvuðsstaðnum hava útvegað sær ymsar fráboðanar skipanir sum kamera og líknandi, halda tey stuldrin hava vundið upp á seg seinna árin.

Tey fáu handlarnir, ið ikki hava nakra av hesum skipanum, ætla at fáa sær tað í nærmastu framtíð.

- Men hinvegin eru tjóvarnir eisini vorðnir snildari við árunum, sigur ein handilsleiðari.

Tað vísir seg, at stórir partur av teimum, ið draga inn undir seg uttan at gjalda í klædnahandlum, eru konufólk. Mannfólkini eru við yvirlutan, tá tað snýr seg um handlar, sum selja telduspól og líknandi.

Tað vísir seg, at fólk í øllum aldri eru millum tey, ið stjala. Men tó mest tey 10-15 ára gomlu.

Ójavnt er, hvat handilsfólkini gera, tá tey taka fólk í stuldri. Oftast geva tey tjóvinum eina ávaring, men hendur tað aftur, verður politið tilkallað.

Tá politið verður tilkallað

Politiið fær einar 200-300 fráboðanir um stuldur í handlum árliga.

Tá ið handlar melda stuldur, fer ein lögreglumaður út í handilin, tosar við tjóvin, og fer síðan aftur á stöðina at skriva eina frásögn, ið fer í revsiváttanina hjá tjóvinum.

Revsingin fyri stuldur kann verða líka frá ávaring til fongsulsrevsing, tað valdast, hvussu stóri virði, stolni luturin hevur.

Sambært hagtølum hjá lögregluni er talið fyri meldaðan stuldur minkað úr 315 til 194 frá 1992 til 1997.

Hví?

Hví eru tað so nógvið stjalar?

Tað eru ymsar meiningar um tað. Nøkur eru kleptomanar. Hetta er fólk, ið eru fongd við einum slag av sjúku, sum ber í sær, at tey bara mugu stjala.

Onnur hava ikki pengar til tað, tey vilja hava, ella verða útsett fyri bólkatrýsti. Summi halda tað vera spennandi, vilja vita hvar markið er, og vilja hava onnur at geva sær gætur. o.s.f.

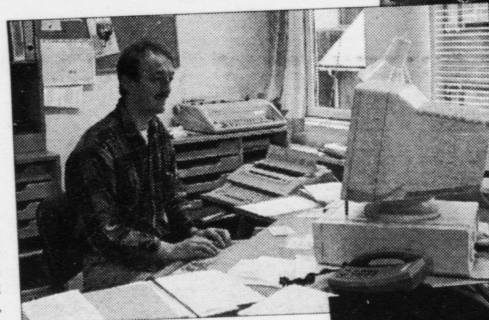

Ein tjóvur

„Eg byrjaði at stjala, tá eg var 12 ár. Eg veit ikki heilt hvi eg byrjaði, tað var ivaleyst tí, at eg helt tað vera spennandi, allir mínir vinir stjálu, so hví ikki eisini eg“.

„Men nú er tað bara blivin til ein óvana. Til tíðir stjali eg einsamallur, men annars eri eg saman við mínum vinum“.

Hesin tjóvurin sigur, at hann roynir at lata vera við at stjala, men tað er ikki bara sum at siga tað.

Høgni í Dali skriver ein rapport.

Krambakvinna í handlinum Heilsu í SMS í Havn

Her eru nøkur dømir hvussu ein tjóvur ber seg at.